

CIRCUMCISIÓ

La circumcisió (deriva del llatí **circumcidere**, que significa «tallar al voltant de...») és una petita operació quirúrgica que consisteix a extirpar l'extremitat del «prepuci» i que es practica en l'home en certs casos, malalties i disposicions congènites de les que ens ocuparem després.

La circumcisió abans de Jesucrist i segons la llei de Moisès era un ritu religiós; era el senyal d'un pacte celebrat entre Déu i Abraham i tenia a més un caire simbòlic representant la necessitat de lluitar contra les perverses inclinacions de la naturalesa (Deut., X, 16; XXX, 6; Jer., IV, 4). Tots els nens eren sotmesos a la circumscisió als vuit dies del naixement; en la mateixa cerimònia es donava nom a la criatura. A l'acte hi assistia el padrí, que seia en una cadira, deixant-ne al seu costat una altra de buida destinada simbòlicament al profeta Elias; hi assistia també el pare de l'infant i vuit persones més.

En establir-se la Llei Evangèlica fou abolida com a practica religiosa la circumcisió, que encara era practicada per molts jueus passats al cristianisme, fins que en destruir-se Jerusalem i dispersar-se l'Església de Palestina, que estava formada quasi exclusivament per jueus, va desaparèixer totalment l'ús de la circumcisió ritual entre els veritables catòlics.

Els egipcis des de molt antic practicaven també la circumcisió, la que consideraven una pràctica no religiosa, sinó d'índole higiènica, ja que facilita l'aplicació de cures i medicaments en els casos, freqüents en el país, d'inflamacions en aquesta zona dels genitals masculins; era també freqüent aquesta pràctica entre els àrabs.

En l'actualitat, i amb caràcters més o menys de ritu, es practica a l'Àustràlia i a les illes de Nova Caledonia, així com a Sumatra i Nova Guinea. Sembla que també es practica a l'Abissínia i en algunes tribus americanes.

Avui, entre nosaltres, la circumcisió persisteix, però només com una pràctica de medicina que és necessària en diversos casos dels que ara ens ocuparem. ¿Quins són aquests casos? Tots aquells en què correntment es diu que hi ha un «fimosi». Expliquem-nos.

El «prepuci» té normalment la forma d'un manegot que recobreix el «glande» en el vèrtex del qual hi ha l'orifici extern, o meat del canó de l'orina. El manegot prepucial té dues cares; l'externa es continua amb la pell dels òrgans genitals, la interna adquireix els caràcters d'una mucosa i es continua insensible-

DEDICAT A LES MILÍCIES

Controlat pel Sindicat de Professions
Liberals de la C. N. T.
Secció d'Agents Professionals
i Tècnics de Publicitat